

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6894 8 PAGINI — 30 BANI SIMBĂȚĂ 17 IULIE 1971

MUNCA — O DATORIE PENTRU NOI TOȚI

„Astăzi, când în România se construiește noua orânduire socială, tinerii trebuie să fie în primele rânduri pentru înfăptuirea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, pentru victoria comunismului!”

(Din Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la constituirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și cultural-educative)

ÎN PREZENȚA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, la Comitetul Central, a avut loc ședința Consiliului Învățământului Superior

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, în ziua de 16 Iulie, la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a avut loc ședința Consiliului Învățământului Superior, care a discutat propunerile Ministerului Învățământului în vederea îmbunătățirii procesului instructiv-educativ și a sistemului de organizare a învățământului superior.

La ședința Consiliului Învățământului Superior au participat tovarășii: Manea Mănescu, Leonte Răutu, Miron Constantinescu, precum și miniștri, alți conducători ai unor ministere, Uniunii Tineretului Comunist, ai Academiei Republicii Socialiste România, Academiei de Științe Sociale și Politice, Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, Academiei de Științe Medicale și ai altor instituții centrale, ai Uniunii Asociațiilor Studențești, re-

prezențați ai organizațiilor de partid din centrele universitare, cadre didactice din învățământul superior. După un cuvânt de deschidere rostit de ministrul învățământului, Mircea Mălița, la dezbatere au luat cuvântul: Radu Pripici, rectorul Institutului de Construcții din București, Cristofor Simionescu, rectorul Institutului Politehnic din Iași, Ștefan Pascu, rectorul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, Ion Crăciun, mi-

nistrul industriei ușoare, Stan Soare, prorector al Institutului de Petrol, Gaze și Geologie din București, Ion Anton, șef de catedră la Facultatea de mecanică a Institutului Politehnic din Timișoara, Gheorghe Pușkar, rectorul Institutului de Medicină și Farmacie din Tg. Mureș, Gheorghe Cazan, secretar al Comitetului de partid de la Universitatea din București, Miron Constantinescu, președintele Academiei de Științe So-

ciale și Politice, Emil Negruțiu, rectorul Institutului Agronomic din Cluj, Cornel Paocote, prim-secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București, Ion Ursu, președintele Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară, Leonte Răutu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Theodor Burghel, rectorul Institutului de Medicină și Farmacie din București, Manea

(Continuare în pag. a IV-a)

Ancheta de opinie a „SCINTEII TINERETULUI” pe șantierul muncii voluntar-patriotice

De cîteva săptămîni sub soarele doborîtor al verii, șantierul muncii voluntar-patriotice se află în perioada de vîrf a activității lor. Deschise o dată cu primele zile favorabile de muncă ale anului, în punctele de cel mai mare interes economic și cetățenesc, șantierele au devenit o dată cu sosirea brigadierilor — elevi și studenți — zone de mare concentrare a energiei și entuziasmului tineresc, terenul de afirmare a dorinței de muncă, a priceperii și maturității celor aflați acum pe băncile școlii.

De la inaugurarea acestei activități estivale, ziarul nostru a relatat în mod constant și pe larg, aspecte din activitatea plină de abnegație pe care tinerii brigadieri o depun în cadrul obiectivelor economice pe șantierele de construcții, în agricultură, în amenajarea zonelor sportive, turistice și de agrement, în strîngerea spicelor de grâu, la recoltarea plantelor medicinale.

Iată-ne acum din nou în mijlocul acestor tineri care la chemarea organizațiilor U.T.C. continuă cu însușirea muncii pe șantier, traduc vigoarea brațelor, înțelepciunea minții lor în construcțiile cincinalului. În aceste zile marcate de un eveniment de însemnătate deosebită pentru întregul nostru popor: constituirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și cultural-educative consacrată dezbaterii muncii politico-ideologice, de educație marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, în lumina propunerilor de măsuri prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu și adoptate în unanimitate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. în ședința din 6 Iulie a.c.

Elevi sau studenți la diferite instituții de învățămînt din țară, fete sau băieți, activiști ai Uniunii Tineretului Comunist, interlocutorii noștri au înțeles să comunice reporterului opinii, punctele lor de vedere în neîmbrîcîțată legătură cu responsabilitatea care incumbă tineretului, fiecărui dintre noi, programul profund partinic propus de tovarășul Nicolae Ceaușescu, bazat pe înțelegerea de către toți tinerii a rolului muncii în formarea omului nou al societății socialiste multilaterale dezvoltate.

(Continuare în pag. a III-a)

CUM PORNEȘTI ÎN VIAȚĂ, TINERE DE 18 ANI ?

— Te simți capabil să faci sacrificii în viață? Pentru ce a-nume? Ionel Iepureanu a absolvit anul acesta Liceul „Nicolae Bălcescu” din București cu note maxime. La bacalaureat și în anii de școală. Fără să fie un to-cilar, fără să fie un singuratic, fără să fie un ambițios. M-am temut o clipă că întrebarea mea îl va surprinde. Poate îmi va cere un răgaz de meditație. Dar răspunsul lui, fără nimic îndoiel-nic, ca și cum tocmai la așa ce-va se gîndea atunci, decorează: — Da, mă simt capabil. Cred că altfel viața nici nu poate fi trăită.

— Mite, reporterului, nu m’-se pare nimic exagerat, deși atîtea gînduri mari, atîtea vorbe mari despre viață cred că nu există decît în adolescență. Și tot în adolescență, pe tot parcursul ei, vorbele capătă greutate specifi-că, se transformă treptat în realitate, într-o realitate de senti-mente, de atîtușini, de idealuri, de principii după care se judecă, se așează în lume faptele lor adevărate. Faptele de viață care încep cu aceste gînduri despre opțiunea profesională, despre adevărul pasiunii, despre adevărul dăruirii, despre puterea pe care o simți pe care o ai de realizat cu destinul tău, un des-tin al generației.

Cum pleci la drum? În acest drum care, la absolvirea liceu-lui, înseamnă alegerea meseriei și, mai mult, înseamnă primul contact cu ideea utilității tale sociale.

— Oare ne și gîndim cu adevărat la așa ceva? Îmi spune Dan Negrea, absolvent al Liceu-lui nr. 21. Pentru mulți dintre noi, utilitatea socială intervine abia în momentul în care pă-trundem în cîmpul productiv, în muncă, ori care ar fi ea. Mă întreb dacă nu e o judecată me-canică.

— Îți poți acum, în pragul ale-gerii fără echivoc a unui drum profesional, problema utilității tale? Îl întreb.

— Cum pot fi eu util ca elev? Sau ca student? Este o fază in-termediară... — Dar care te pregătește toc-mai pentru asta... intervine Lu-minia Comșa, absolventă a Li-

ceului nr. 31. Deci, trebuie să ne gîndim... — Într-în, cu cîțiva proaspeți absolvenți de liceu, o discuție prospectivă. Ne punem deocam-dată, întrebarea dacă ceea ce și-au propus ei să realizeze în viitorul imediat, va deveni el o realitate. Unul, Dan Negrea, candidaș la Comerț exterior, altul, Alexandru Marin, la Istorie, Iuliana Georgescu la Drept, Luminița Comșa, la Teatrologie, Florin Călina, la școala de ofi-țeri. Mi se pare firesc, cu toată pregătirea lor, să admită și ne-reușita. Un examen înseamnă o reușită. Un examen înseamnă o

GALINA ENIȘTEANU

(Continuare în pag. a IV-a)

Izvoarele curate ale poeziei

de DAN CRISTEA

Nu de puțină vreme se scrie și se vorbește despre poezia românească actuală ca fiind un domeniu al efervescenței creatoare, un domeniu cu prestigioase realizări artistice, cu nume trinitic afirmate, într-o diversitate stilistică revela-toare. În artă, modestia nu-i totdeauna recomandabilă și a vedea poezia românească, ea însăși integrată în efor-tul creator al întregii literaturi contemporane, figurînd în-tr-un strîns tablou competitiv înseamnă a-i onora cum se cuvine meritele reale, talentul unor lirici dăruți și inspirați, ieșiți dintr-o firească legătură cu izvorul tradiției inno-bilante. Se scrie astăzi mai multă poezie: efectul unei extraordinare politici culturale care a permis un nemai-cunoscut acces spre frumusețea și puritatea literelor, spre — de ce nu? — miezul de foc al slovei făurite. Avem astăzi un mîunchi de poeți oricînd figurabili în oricare istorie li-terară de adevărată: efectul unei literaturi sănătoase în principii și în conținut, oflătat în continuă căutare de mai bine și mai frumos. Recent-încheiatul deceniu literar ne-a dezvăluit, în poezie, ca și în celelalte genuri literare, un stadiu de stabilitate, o anumită decantare a valorilor. Ca în orice mers dialectic, însă, lucrurile nu trebuie să se oprească aici, iar privirile asupra literaturii nu trebuie să aibă în vedere doar îndăriturile de relief.

În cuprînzătoarea expunere făcută la constituirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și cultural-educative, tovarășul Nicolae Ceaușescu, reamintind principiile orientării partinice a în-tregii creații românești, principiile și orientare precizate încă la Congresul al IX-lea și al X-lea, spune: „Sîntem pentru diversitatea de stiluri și forme în creația literar-artistică. Dar, așa cum am spus și mai înainte, concepția, ideologia, trebuie să fie una singură — ideologia și concepția revo-luționară a clasei muncitoare. Arta trebuie să servească unui singur scop: educației socialiste, comuniste. În acest sens sîntem pentru cea mai largă libertate de creație, pentru cea mai largă exprimare a imaginației, dar în spiri-tul concepției noastre despre lume și viață!”

Referindu-ne numai la poezie, spre exemplu, o lectură curentă a ei ne-a demonstrat că apar încă volume ce n-au nimic de a face cu lirismul, cu imaginea noastră despre artă. Cum pot trece de pildă, sub numele diamantin de Poezie versuri imbibate de morbid, de vulgaritate și prost gust? Nu ne-ar fi greu să exemplificăm că între unele cărți editate, de o precaritate intelectuală ce le aruncă în macu-larea cuvintelor, și poezie, ca receptacol de sentimente profunde, elevate, există distanțe pur și simplu astrale. O mai mare exigență din partea criticii și, în primul rînd, a editorilor ar fi făcut, firește, ca rafturile librăriilor să nu se îngreueze sub povara lor. Dacă poeziei nu-i pretindem educarea într-un frumos, epurarea de grosolanie, de zaful aspectelor hideoase, nepăstrînd de nici o știință de spiri-tualitate, atunci ce să-i pretindem?

(Continuare în pag. a II-a)

UN ANGAJAMENT UNANIM, O HOTĂRÎRE FERMĂ:

LA BAZA ÎNTREGII NOASTRE ACTIVITĂȚI — IDEILE LUMINOASE CUPRINSE ÎN EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

CUNOAȘTEREA TRADIȚIILOR
REVOLUȚIONARE ALE POPORULUI —
FACTOR DE SEAMĂ ÎN FORMAREA
CONȘTIINȚEI SOCIALISTE

Poporul nostru trăiește de mai bine de două decenii, deci într-un răstimp istoric foarte scurt, cea mai mare prefacere din existența sa de peste două milenii și jumătate. Fun-damentul ideologic este o com-

ponență majoră a acestei trans-formări. A cunoaște cu claritate telurile spre care ne îndreptăm, înseamnă a ne fixa, în fiecare

DINU C. GIURESCU

(Continuare în pag. a II-a)

PAG 2

TELEGRAME ADRESATE
C.C. AL P.C.R.,
TOVARĂȘULUI
NICOLAE CEAUȘESCU

„O INTENSĂ ACTIVITATE POLITICĂ ÎN RÎNDURILE TUTUROR TINERILOR”

Măsurile propuse de către to-varășul Nicolae Ceaușescu ne-au arătat limpede că sînt laturile ale educației în care n-am acționat suficient, că existența la unii tineri a unor atîtușini de viață, principii neconforme eticii noă-stre socialiste se datorează în bună măsură și lipsurilor existen-te în munca politico-ideolo-gică, în activitatea educativă pe care o desfășoară organizațiile U.T.C. Așa cum a subliniat în

expunerea sa secretarul general al partidului nostru, U.T.C.-ului îi revin în acest sens sarcini deosebite. Este o datorie de o-noare a organizației noastre e-ducarea patriotismului, a res-

ION BUȘE,

prim-secretar al Comitetului mu-nicipal Timișoara al U.T.C.

(Continuare în pag. a II-a)

Un angajament unanim, o hotărâre fermă:

LA BAZA ÎNTREGII NOASTRE ACTIVITĂȚI — IDEILE

LUMINOASE CUPRINSE ÎN EXPUNEREA

TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

TELEGRAME ADRESATE COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R., TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Propunerile de măsuri prezentate de dumneavoastră, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii și Expunerea făcută la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și culturale-educative, constituie pentru noi, ca de altfel pentru toți lucrătorii din domeniul muncii politico-ideologice, prilejul unei reflecții asupra activității pe care am depus-o și a sarcinilor importante ce ne stau în față pentru viitor.

Grija față de tineretul patriei, de educarea lui în spiritul ideilor marxist-leniniste, a amănunțului socialist, în scopul formării unor cadre de înaltă calitate și nivel de dezvoltare a societății noastre socialiste, s-a manifestat plin și de data aceasta.

Propunerile concrete pentru îmbunătățirea muncii politice și culturale-educative reprezintă pentru noi un sprijin de neprecuțit, jaloarele activității viitoare, pentru transpunerea în viață a direcțiilor Congresului al X-lea al partidului.

Conștienți de înaltele răspunderi ce ne revin, ne angajăm să nu precupețim nici un efort pentru formarea tineretului în spiritul muncii, al tradițiilor de luptă și de muncă ale clasei muncitoare, al respectului, al prețuirii față de producătorii valorilor materiale și spirituale în societatea noastră.

Bazindu-ne pe experiența de muncă și luptă a clasei muncitoare, a partidului nostru, vom întări munca de organizare pentru ca în rîndul tineretului vîrșean să nu se manifeste tendințe străine spiritului socialist, ci, dimpotrivă, să fie cîștigate mai mult tradițiile revoluționare ce stau la baza tuturor mărețelor înfăptuiri din patria noastră.

Vă asigurăm, stimate tovarășe secretar general, că tinerii de educație vîrșeană, alături de toți ceilalți oameni ai muncii, devotați cauzei partidului și statului nostru, își vor înzeca eforturile pentru transpunerea în viață a sarcinilor Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, ale actualului plan cincinal și vor munci fără preget pentru continua înflorire a scumpii noastre patrii — Republicii Socialiste România, pentru obținerea unor noi și însemnate succese pe drumul luminos al edificării socialismului și comunismului.

COMITETUL JUDEȚEAN VRANCEA AL U.T.C.

Izvoarele curate ale poeziei

S-a discutat cu mai mult timp în urmă despre o anumită înflăcăre în poezia de azi, rod al oportunității editoriale ce depășesc posibilitățile de lectură semnificativă. Cuvîntul, s-o spunem, este nepăcătuit și, de fapt, n-are avea rost, cu accepciunea lui banală, să-l amestecăm într-un spațiu al spiritului. Dar, iată că sînt destule volume care creează, într-adevăr, impresia de falsă abundență poetică. Cercetîndu-le, observăm că, în parte, ele sînt datorate unor velleități, urzitori de versuri sfîncate, față de care critica nu manifestă întotdeauna intransigența necesară. Două, trei, zece versuri cit de cit legate nu ne dau dreptul să vorbim despre creatori și eliminarea lor, fără reflecție, nu slujește decît întăririi titlului de poet. De ce nu se aplică în asemenea cazuri, în existența editorilor, cu mai multă fermitate, filtrul pressei, al unor premergătoare operații publicistice revelatoare? Da, asemenea, sub oblădurea libertății stilurilor, înțelegem uneori a-rebours, a proliferat producția de versuri marcate de inaccessibilitate. Inaccessibilitate decurgînd nu din vreo concurență maximă de esențe meditative, ci dintr-o vorbire incongruentă, confuză și doznătată chiar pentru profesioniștii literaturii. O simplă coborîre la nivelul ei mistificînd ne dovedește că inaccessibilitatea ascunde nimic altceva decît inconsistența în gândire, mimetism, prinderea din zbor a unor cuvinte sonore. Pentru unii autori a fi nou înseamnă, de exemplu, o reintocare la modelele revolute, îmbrăcate grabnic din snobism, comoditate, absență a talentului propriu. În 1933, un critic de autoritatea lui M. Raymond vorbea despre supraoale care trebuiau a fi depuși, depuși „în sensul unei poezii care ar fi cea ce în toate epocile au fost poeziile profunde și, totodată cele mai personale”. Să fim, așadar, din nou, în 1971, supraoalești? Ar fi o îndepărtare de înseși izvoarele curate ale poeziei. „Diversitatea de stiluri și forme în creația literar-artistică” sînt încredințate că e nevoie a fi înțeleasă, mai întii, ca o inspirație din ingenuitatea realității, din destinul plin al unui om trăind aici și acum, perfectibil, iubitor de frumos, de armonie, de tot ceea ce emană echilibrul spiritual.

Tineretul din județul Iași, alături de întregul nostru popor, a primit cu profund interes ultimele propuneri de măsuri prezentate de dumneavoastră în fața Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. din 6 iulie a.c. și amplul program de edificare spirituală a tinerii generații pe care l-am desprins din Expunerea la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și culturale-educative.

Aceste măsuri reprezintă un îndreptar de acțiune, o necesitate obiectivă impusă de evoluția societății românești, are în vedere formarea în tînăra generație a unui înaltă conștiință socialistă, a dezvoltării unei nemărginite față de partid și de popor, față de patria noastră socialistă.

Tinerii noștri din fabrici și de pe ogoare, din școli și facultăți, își exprimă aderența lor totală și unanimă față de mărețul program adoptat, hotărîți fiind să militeze neabătut pentru traducerea lui în viață.

Ne angajăm, față de partid, față de dumneavoastră, iubite tovarășe Ceaușescu, să muncim cu răzăr și perseverență în realizarea și promovarea în viață a direcțiilor Congresului al X-lea al partidului.

COMITETUL JUDEȚEAN IAȘI AL U.T.C.

CUNDAȘTEREA TRADIȚIILOR REVOLUȚIONARE ALE POPORULUI — FACTOR DE SEAMĂ ÎN FORMAREA CONȘTIINȚEI SOCIALISTE

(Urmare din pag. 1)

fază, căile de realizare cele mai potrivite, a ne proporționa eforturile, a afla țaria cotidiană pentru a trece peste greutăți; înseamnă, în sfîrșit, să ne lărgim propria noastră activitate, să ne întrebăm, să ne controlăm dacă, an de an, am sporit contribuția personală la eforturile întregii colectivități.

Recentele propuneri prezentate Comitetului Executiv de tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind îmbunătățirea activității politico-ideologice a membrilor de partid și a tuturor oamenilor muncii, se înscriu ca o cerință esențială, indispensabilă, pentru ființarea societății socialiste multilaterale dezvoltate, pentru îndeplinirea exemplară a programului hotărît de Congresul al X-lea al P.C.R.

În propunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu, formulate cu acel simț al necesității și al conducerii politice majore ce caracterizează întreaga activitate a secretarului general al partidului nostru, m-am oprit la următoarele rînduri: „...educarea tuturor celor ce muncesc în spiritul patriotismului socialist, al dragostei și devotamentului netărmurit față de patrie, al hotărîrii de a nu precupeți nimic pentru apărarea cuceririlor noastre revoluționare, a independenței și suveranității țării...”. Un popor este adevărat stăpîn pe destinele sale și liber, în măsura în care este hotărît, cu orice sacrificiu, să-și apere și să-și dezvolte neîncetat cuceririle revoluționare. O atare hotărîre constituie direct cele mai semnificative tradiții ale poporului nostru.

Angajarea ideologică este o componentă evidentă a muncii și specializării cadrelor didactice și cercetătorilor istoriei, care ur-

bită satisfacție și își exprimă acordul deplin față de programul de măsuri propus de dumneavoastră pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii. Ofiterii, militarii în termen și salariații civili vă raportează că intensificînd eforturile pentru îndeplinirea planului pregătirii de luptă alături de întregul nostru popor își vor aduce contribuția la transpunerea în viață a mărețelor îndreptări de muncă, strălucite de dumneavoastră, muncind cu abnegație și perseverență pentru întărirea spiritului patriotic, pentru creșterea combativității revoluționare în activitatea politică, ideologică și educativă, pentru lichidarea deficiențelor și neajunsurilor care se mai manifestă în acest domeniu. Împotriva influențelor ideologice burgheze, mentalităților retrograde, vom intensifica munca politico-educativă în viața militarilor sentimentali nobili al responsabilității față de misiunile și sarcinile încredințate, combativitatea față de reacțiile negative, spiritul disciplinării militare, al comportării ostentive în toate împrejurările.

Asigurăm conducerii partidului pe dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că militarii și salariații civili din unitatea noastră sînt ferme hotărîți să lupte cu toată puterea științelor noastre pentru apărarea cerințelor revoluționare ale poporului, a independenței și suveranității României socialiste.

Militarii unității militare nr. 61903, împreună cu întregul nostru popor, a primit cu deose-

bită satisfacție și își exprimă acordul deplin față de programul de măsuri propus de dumneavoastră pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii. Ofiterii, militarii în termen și salariații civili vă raportează că intensificînd eforturile pentru îndeplinirea planului pregătirii de luptă alături de întregul nostru popor își vor aduce contribuția la transpunerea în viață a mărețelor îndreptări de muncă, strălucite de dumneavoastră, muncind cu abnegație și perseverență pentru întărirea spiritului patriotic, pentru creșterea combativității revoluționare în activitatea politică, ideologică și educativă, pentru lichidarea deficiențelor și neajunsurilor care se mai manifestă în acest domeniu. Împotriva influențelor ideologice burgheze, mentalităților retrograde, vom intensifica munca politico-educativă în viața militarilor sentimentali nobili al responsabilității față de misiunile și sarcinile încredințate, combativitatea față de reacțiile negative, spiritul disciplinării militare, al comportării ostentive în toate împrejurările.

Asigurăm conducerii partidului pe dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că militarii și salariații civili din unitatea noastră sînt ferme hotărîți să lupte cu toată puterea științelor noastre pentru apărarea cerințelor revoluționare ale poporului, a independenței și suveranității României socialiste.

Mai ales noi, cadrele didactice trebuie să dovedim mai multă receptivitate, mai multă înțelegere față de importanța muncii educative. Să nu fim doar specialiști care transmit cunoștințe, ci dascăli care modelează conștiințe. Să găsim cele mai potrivite modalități pentru o eficiență educațională și profesională, pentru întărirea răspunderii ce le revin față de societate.

„O INTENSĂ ACTIVITATE POLITICĂ ÎN RÎNDURILE TUTUROR TINERILOR”

(Urmare din pag. 1)

pectului față de valorile materiale și spirituale ale societății noastre socialiste. Concretizînd, aceasta înseamnă sporirea preocupării pentru educația tineretului prin muncă și pentru muncă, înseamnă eliminarea tuturor tendințelor de parazitism, înseamnă cultivarea la fiecare unu a sentimentului participării active, nemijlocite la toate realizările țării. A tînărului muncitor, a celui care se pregătește să devină specialist, a tînărului cooperator, U.T.C.-ul are în aceste direcții multiple posibilități. Între acestea mobilizarea tinerilor la muncă patriotică a dat în municipiul nostru rezultate bune. Peste 900 de tineri vor munci în această vară pe șantier, în campania agricolă. Consider însă că noi nu am reușit întotdeauna să imprimăm tinerilor un înalt simț al responsabilității sociale, că am permis uneori infiltrarea unor tendințe de egoism, de viață ușor trăită, unei mîngîiri pină la parazitism. Este foarte necesar ca toate căile de pătrundere a unor influențe nocive să fie închise, să nu permitem ca tinerii să fie lipsiți de discernămint în judecarea și aprecierea ideilor străine nouă, încrederea de sursă prin care încearcă să se strecoare spre mintea tînărului. O educație politico-ideologică diferențiată, accentuată în acele medii și categorii de tineri care nu sînt suficient pătrunși de justetea principiilor noastre etice și morale, iată ceea ce se impune cu cea mai mare atenție în centrul atenției și preocupărilor noastre.

După cum se arată în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, este necesară extinderea și activizarea muncii po-

Munca — cea mai autentică școală a educației muncitorești

Am deplina convingere că principiile de înaltă ținută etică, de cuprinzătoare semnificații politice, de profundă esență marxistă enunțate în măsurile adoptate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, ca și în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și culturale-educative vor determina o serioasă cotitură în învățămîntul superior, consider extrem de proficace în domeniul tovarășului Nicolae Ceaușescu în vederea îmbunătățirii educării studenților în spiritul dragostei față de muncă, cultivării unei atitudini demne, patriotice, devotamentului față de patrie și popor. Nu exagerăm cu nimic afirmînd că asemenea sentimente constituie dominantele cîmăntului spiritual în care se formează studenții noștri. Am înțeles de curînd un an universitar pentru promovarea în universitate a unui spirit novator, pentru un învățămînt oare să nu plutească în sferele „științei pure” ci să fie legat de viață, de practica noastră socialistă, de munca întregului popor. Toate acestea sînt pentru noi îndatoriri de mare răspundere. Vom acorda în mod cel mai profund atenție conștientă lor, hotărîți să găsim cele mai bune soluții pentru a le transpune în viață.

CONSTANTIN MITRACHE, asistent universitar, Facultatea de drept din București

Punerea în valoare a inteligenței tehnice proprii — o datorie patriotică

Toată lumea știe că eram o țară care producea petrol și folosea petrolul dar pe piața internațională concușim de la egal cu firme ce au o tradiție de zeci de ani în acest sector. Ce altă dovadă mai găsim decît aceasta poate fi studiu în sprîmuri afirmative că inginerii noștri, cercetătorii sau proiectanții, sînt capabili să rezolve cele mai grele sarcini pe care partidul și statul le pun în fața lor? Nu cred că există, cel puțin în ramura noastră, probleme pe care să nu le putem rezolva. Am construit în două decenii o industrie de utilaj petrolier care se țesurie printre primele din lume. Și, așa vrea să sublinieze acest fapt am construit-o fără să importăm nici o licență! Ea este rodul exclusiv al priceperii și tehniciții înalte de care sînt capabili muncitorii și specialiștii noștri.

Citeam, în cuvîntarea rostită de secretarul general al partidului la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și culturale-educative, referințele sale critice la mentalitatea celor care se importă din afară și care se gîndesc să completeze fișe de import înainte de a explora cu seriozitate posibilitățile interne și mă gîndeam că nu e prima dată cînd se atrage atenția asupra acestei tendințe de minimă rezistență, de comoditate a unor cadre din economie.

De pildă agricultura solicita la un moment dat din import echipamente de forat puturi de apă. Cererea a primit negație și noi am trecut la proiectarea unor asemenea utilaje. Am creat astfel gama FA 12 și acum am trecut la FA 10 și FA 20, utilaje moderne, cu acționare hidrodinamică, care nu au nimic de învidiat celor mai bune produse similare din alte țări. Tot de la o negație a pornit și seria sondezoare geologice. Ne-am apucat noi de ele și SG-urile create în institut realizează unele lucruri care depășesc performanțele obişnuite ale acestui tip de instalație pe plan mondial. Recent am elaborat un nou tip de pompă de noroi — triplex cu simplu e-

Vale a Jului, ortaci din brigada pe care o conduc au dovedit în repetate rînduri că supremația lor comandant este cuvîntul partidului, sarcinile sale. Ţara, economia națională are nevoie stringentă de cărbune. Noi știm mai bine decît oricine acest lucru și sîntem hotărîți să nu ne preocupăm nici un efort pentru a alimenta nevoie țării cu tot mai însemnate cantități de cărbune. Dacă în urmă cu 4—5 ani realizăm în brigada noastră o productivitate de 10 tone cărbune pe post, astăzi am ajuns la o productivitate de 20 tone cărbune pe post. Salutul este evident remarcabil dar nu ne declarăm în totul satisfăcuți. Anul trecut am dat peste plan 10.000 tone cărbune coficabil, iar anul acesta am extras în afara sarcinilor pe primele șase luni peste 5.000 tone. Pînă la sfîrșitul anului vom dubla această cantitate. Va fi astfel dovada cea mai grăitoare a adevărului nostru la măsurile adoptate de partid, a înțelegerii noastre profunde a sensului acestor măsuri, a hotărîrii de a răspunde nu altă prin vorbe ci prin rezultatul muncii noastre îndemnul partidului, sarcinilor sale, cultivînd în încordarea muncii tinerilor, celorlalți mîneri trăsăturile etice și morale cele mai expresive a omului modern, a comunistului, respectul și pasiunea pentru muncă, spiritul de dîruire și nemărginit patriotism.

PETRE CONSTANTIN șef de brigadă la Mina „Lupeni” Erou al Muncii Socialiste

Ing. MIHAI BARBĂLATA secretarul comitetului U.T.C. din Institutul de cercetări și proiectări pentru utilaj petrolier

„Trebuie să dezvoltăm la tineretul nostru dragostea față de muncă. Fiecare să înțeleagă că în orice domeniu de activitate este necesar să-și aducă contribuția la dezvoltarea societății noastre”.

(Din expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative).

DAN TUDOSE

IULIANA NIȘTORESCU

OCTAVIAN NEGOTEI

SILVIU HERSCHE

CONSTANTIN TAMAȘ

ANCHETA NOASTRĂ

MUNCA-

O DATORIE PENTRU NOI TOȚI

L-am cunoscut pe ALEXANDRU MANOLACHE în ambianța de lucru a șantierului organizat de Comitetul Județean Brașov al U.T.C. la construcția vitorului complex turistic al tineretului de la Băstuni. Încercăm să aflăm ce l-a determinat să vină pe șantier.

ALEXANDRU MANOLACHE

— Vroiam să lucrez în această vară pe un șantier de muncă patriotică împreună cu colegii mei de clasă. Când tovarășul diriginte ne-a anunțat vestea că la Băstuni se deschide un asemenea șantier, n-am îndrăznit să ne gândim să nu venim să lucrem aici.

— Tatăl meu s-a bucurat mult când i-am spus că m-am înscris din proprie inițiativă să vin pe șantier. Mi-a spus că așa am să înțeleg și mai bine ce este munca. Și trebuie să-i spun că-i dau perfectă dreptate.

— De-a lungul liniei de fabricație este greu să distingi elevii de la liceu de lucrătorii angajați ale fabricii de conserve alimentare din Vălenii de Munte. Aceleași halate albe, aceeași concentrare pentru executarea operațiilor. Ne oprim în dreptul unui „punct de lucru”.

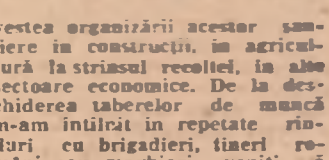
— În această fabrică am lucrat și anul trecut, în vară, având astfel posibilitatea de a căpăta primele deprinderi în muncă și totodată primele noțiuni de muncă organizată în întreprindere, de disciplină muncitorească. Am revenit acum, după un an de învățare, cu experiența pe care o am lucrul nu mai mi se pare deloc greu. Este, dimpotrivă, ceva foarte plăcut. Nu pot decât să apreciez acest fel de a îmbina pregătirea teoretică de la școală cu cea practică favorizată de organizarea elevilor liceului nostru într-o brigadă de muncă voluntar-patriotică în cadrul fabricii de conserve.

GHEORGHE SAS

— Am descoperit pe ION BURDUȘEL undeva în curtea fabricii de conserve din Vălenii. Lucra cu o echipă de colegi la reparatul ambalajelor din lemn.

— Eu sint obișnuit să fac mereu câte ceva, ne spune proaspătul promovat în anul III A al Liceului de cultură generală din localitate. Imi place și studiez cu pasiune radiotehnica. În cadrul cercului de radio din școală îmi satisfac această pasiune iar în zilele de vacanță am să continui această să fac experiențe. Munca în fabrică ne prilejuiește însă cu totul alte satisfacții. Este altceva să simți că munca ta devine utilă, se valorifică imediat în ceva. Am făcut și anul trecut practic aici în fabrică și am luat atunci cunoștință de a.b.c.-ul unei meserii. Acum am revenit sub impulsul nevoii de a fi util, de a ne manifesta atât cât putem, posibilitățile de care dispunem. Profesorii care se află cu noi

ION BURDUȘEL

vestea organizării acestui șantier în construcții, în agricultură la strânsul recoltelor, în alte sectoare economice. De la deschiderea taberelor de muncă m-am înțeles în repetate rânduri cu brigadierii, tinerii români sau maghiari, veniți să lucreze aici. Mi-am bucurat neapăs de mult să observ pasiunea pe care o depun zi de zi în șantier, să le ascult convingerile despre utilitatea orororilor prestate în contact cu rigorile muncii fizice. Am fost impresionat de romantismul ce răzbătea din fațetele acestor tineri, descizând din elanul și vigoarea cu care, cu mai bine de două decenii în urmă, brigadierii de la Salva-Visen înscriseră paginile lor de eroism în cartea de onoare a tradițiilor de muncă ale organizațiilor noastre. Sentimentul că sint autarii unor lucrări durabile, ce vor înfrunta anii, bucuria de a participa la realizarea lor conferă muncii voluntar-patriotice o rădăcină valoroasă educativă.

— Avem de luptat încă cu mentalitatea că a fi elev presupune să studiezi consecvent, să studiezi fără să faci nimic, nici acasă și nici în altă parte. Nu vea să înțelegă cineva că elevul fiind nu mă gândesc să profit de zilele libere ale verii pentru recreere. Mi se pare însă că trebuie să învățăm să lucrez în contact cu șantierul, cu cerințele sale, trăsurile definitorii ale educației pentru muncă, cu un cuvânt greu de spus în alegerea carierei, în realizarea noastră la viitorul loc de activitate ori care ar fi el. Noi stătem beneficiarii de miline a tot ce se construiește azi. Nu este că se poate de firesc să începem cit mai devreme, de azi, să punem umărul la înălțarea propriului nostru viitor?

— În noua mea magistrală, undeva pe nouă înălțime în construcții. Tinerii din fața noastră deține performanța cea mai bună la învățatură. Tatăl, inginer, mama economistă.

— În fond, deschidem astfel poarta principală a meseriei noastre, se confesează DAN TUDOSE. Sintem ajutați astfel să înțelegem în termeni cei mai palpabili ce înseamnă munca în coordonatele particulare ale șantierului. Devenim astfel conștienți, mai apropiați de muncitori, și putem cunoaște nu din poziția exterioră a celui ce semnează statu de plată, ci din interiorul activității propriu-zise, de alături.

FRATII ALDESCU

— Nu înțelegem de ce să ne așezăm pe mulți dintre elevii noștri în baza primului etaj al bazei frumoasei construcții industriale de țineri, destinată să fie gară pentru tinerii ION IORGULESCU, secretarul organizației U.T.C. de la clasa II B.

— Fiecare în fond a avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

— Realitatea este că ne-am temut degeaba. Peste jumătate din clasă s-a înscris imediat. La șantier ne-am înțeles chiar mai mulți decât ieri înscrisii noștri. De la început stiam că va trebui să tragem la timp. Băieții au trecut însă fără săvârlă prin această muncă și au înțeles cu sine însuși. Și nu am auzit pe nimeni regretând. Nici măcar pe cei care în prima zi se simțeau stânjeniți că nu știu cum să-și facă singur patul. S-au aflat pe șantier la prima despărțire de casă unde auveau totul. Vă asigurăm că de aici pleacă mai astârlă pe propriile picioare.

— Dacă ar fi să reducă la o singură dimensiune valențele educative ale activității pe șantierul muncii voluntar-patriotice m-aș rezuma să relev valoarea excepțională în cultivarea respectului pentru creațiile de bunuri materiale, declară tovarășul DUMITRU GHERGHIAN, prim-secretar al Comitetului municipal București al U.T.C. Trebuie să spun că nu o dată mi-a fost dat să ascult „argumentele” unor părinți de a lăsa pe copiii lor să-și vadă de vacanță, să se recreze. În ciuda unor absențe, în vara acestui an aproape zece mii de elevi bucureșteni și-au dat înțelegerea în punctele de muncă organizate de U.T.C. Îndesebii pentru construirea unor noi zone de agrement în Capitală — la Șerbanlești, la Fundeni, la Pantelimon sau în Băia Albă. Nu ne-am mirat de loc să auzim din partea aceluiași părinți cuvinte de admirație pentru felul cum fiii lor priveau acum munca, cum înțelegeau și respectau bunurile materiale pe care le foloseau. Sigur că unora sintem tentați să trecem cu vederea că un grup de copii călca fără să le pese noriturile cu flori, să rupă lăstărișul arbuștilor sau să treacă neglijent peste tulpina fragedă a ploștilor în aliniament. Cind însă ei sint acia care efectuează operațiile de plantare sau de îngrijirea peluzelor de verdeț, comportarea devine cu totul alta.

— Sint aceste lucruri „mărunte” de care să ne îndepărțăm fără să ne pese? Desigur că nu. Iată de ce, ca activist al Uniunii Tineretului Communist consider că este de datoria noastră să apelăm la orice mijloc capabil să modeleze conștiința, să ajute pe tinerii în pregătirea lor comple-

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

— Realitatea este că ne-am temut degeaba. Peste jumătate din clasă s-a înscris imediat. La șantier ne-am înțeles chiar mai mulți decât ieri înscrisii noștri. De la început stiam că va trebui să tragem la timp. Băieții au trecut însă fără săvârlă prin această muncă și au înțeles cu sine însuși. Și nu am auzit pe nimeni regretând. Nici măcar pe cei care în prima zi se simțeau stânjeniți că nu știu cum să-și facă singur patul. S-au aflat pe șantier la prima despărțire de casă unde auveau totul. Vă asigurăm că de aici pleacă mai astârlă pe propriile picioare.

— Dacă ar fi să reducă la o singură dimensiune valențele educative ale activității pe șantierul muncii voluntar-patriotice m-aș rezuma să relev valoarea excepțională în cultivarea respectului pentru creațiile de bunuri materiale, declară tovarășul DUMITRU GHERGHIAN, prim-secretar al Comitetului municipal București al U.T.C. Trebuie să spun că nu o dată mi-a fost dat să ascult „argumentele” unor părinți de a lăsa pe copiii lor să-și vadă de vacanță, să se recreze. În ciuda unor absențe, în vara acestui an aproape zece mii de elevi bucureșteni și-au dat înțelegerea în punctele de muncă organizate de U.T.C. Îndesebii pentru construirea unor noi zone de agrement în Capitală — la Șerbanlești, la Fundeni, la Pantelimon sau în Băia Albă. Nu ne-am mirat de loc să auzim din partea aceluiași părinți cuvinte de admirație pentru felul cum fiii lor priveau acum munca, cum înțelegeau și respectau bunurile materiale pe care le foloseau. Sigur că unora sintem tentați să trecem cu vederea că un grup de copii călca fără să le pese noriturile cu flori, să rupă lăstărișul arbuștilor sau să treacă neglijent peste tulpina fragedă a ploștilor în aliniament. Cind însă ei sint acia care efectuează operațiile de plantare sau de îngrijirea peluzelor de verdeț, comportarea devine cu totul alta.

— Sint aceste lucruri „mărunte” de care să ne îndepărțăm fără să ne pese? Desigur că nu. Iată de ce, ca activist al Uniunii Tineretului Communist consider că este de datoria noastră să apelăm la orice mijloc capabil să modeleze conștiința, să ajute pe tinerii în pregătirea lor comple-

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

— Realitatea este că ne-am temut degeaba. Peste jumătate din clasă s-a înscris imediat. La șantier ne-am înțeles chiar mai mulți decât ieri înscrisii noștri. De la început stiam că va trebui să tragem la timp. Băieții au trecut însă fără săvârlă prin această muncă și au înțeles cu sine însuși. Și nu am auzit pe nimeni regretând. Nici măcar pe cei care în prima zi se simțeau stânjeniți că nu știu cum să-și facă singur patul. S-au aflat pe șantier la prima despărțire de casă unde auveau totul. Vă asigurăm că de aici pleacă mai astârlă pe propriile picioare.

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

— Realitatea este că ne-am temut degeaba. Peste jumătate din clasă s-a înscris imediat. La șantier ne-am înțeles chiar mai mulți decât ieri înscrisii noștri. De la început stiam că va trebui să tragem la timp. Băieții au trecut însă fără săvârlă prin această muncă și au înțeles cu sine însuși. Și nu am auzit pe nimeni regretând. Nici măcar pe cei care în prima zi se simțeau stânjeniți că nu știu cum să-și facă singur patul. S-au aflat pe șantier la prima despărțire de casă unde auveau totul. Vă asigurăm că de aici pleacă mai astârlă pe propriile picioare.

— Dacă ar fi să reducă la o singură dimensiune valențele educative ale activității pe șantierul muncii voluntar-patriotice m-aș rezuma să relev valoarea excepțională în cultivarea respectului pentru creațiile de bunuri materiale, declară tovarășul DUMITRU GHERGHIAN, prim-secretar al Comitetului municipal București al U.T.C. Trebuie să spun că nu o dată mi-a fost dat să ascult „argumentele” unor părinți de a lăsa pe copiii lor să-și vadă de vacanță, să se recreze. În ciuda unor absențe, în vara acestui an aproape zece mii de elevi bucureșteni și-au dat înțelegerea în punctele de muncă organizate de U.T.C. Îndesebii pentru construirea unor noi zone de agrement în Capitală — la Șerbanlești, la Fundeni, la Pantelimon sau în Băia Albă. Nu ne-am mirat de loc să auzim din partea aceluiași părinți cuvinte de admirație pentru felul cum fiii lor priveau acum munca, cum înțelegeau și respectau bunurile materiale pe care le foloseau. Sigur că unora sintem tentați să trecem cu vederea că un grup de copii călca fără să le pese noriturile cu flori, să rupă lăstărișul arbuștilor sau să treacă neglijent peste tulpina fragedă a ploștilor în aliniament. Cind însă ei sint acia care efectuează operațiile de plantare sau de îngrijirea peluzelor de verdeț, comportarea devine cu totul alta.

— Sint aceste lucruri „mărunte” de care să ne îndepărțăm fără să ne pese? Desigur că nu. Iată de ce, ca activist al Uniunii Tineretului Communist consider că este de datoria noastră să apelăm la orice mijloc capabil să modeleze conștiința, să ajute pe tinerii în pregătirea lor comple-

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

A sistăm de multe ori la reținerea unor tineri de a efectua lucrări de muncă fizică. Chiar atunci cind n-au absolut nimic altceva de făcut. După părerea mea, o asemenea stare trezește și pe bună dreptate îngrijorare. Și iată de ce, se explică studentul CONSTANTIN TOMUȘ, de la Institutul de construcții București. Nefăcând nimic se plieteste, iar de la plictiseală la acte antisociale nu este prea mult. O asemenea relație poate părea amoroșă și simplă, dar nu avem de loc motive să neglijăm o atare stare de lucruri. Direct sau indirect, imediat sau mai lent munca productivă direcționează personalitatea umană, o scutește de săvârși, îndrumă spre valorificarea virtuților, a disponibilităților superioare specifice omului.

Dacă în alte părți activitatea „de vară”, cum o numim, a elevilor și studenților, sfera de cuprindere educativă a orelor prestate în brigăzile de muncă voluntar-patriotică atinge în mai mare sau mai mică măsură sensul de orientare profesională. În județul nostru trebuie să spunem că această componentă se manifestă din plin. Sălajul, județ aflat la primii săi pași pe drumul industrializării va avea nevoie ca urmare a prevederilor cinciului, de o amplificare puternică economică, de un important volum de cadre pregătite în diferite domenii de activitate. Ori cât de mult le-am vorbi la general elevilor de conștinutul meseriei, de evoluțiilor lor, cea mai plastică demonstrație în favoarea unei profesii sau alta rămâne contactul cu mediul muncitoresc, asimilarea directă de la sursă a noțiunilor orientative necesare. Participând în această vară la lucrările de montaj a utilajelor pe platforma industrială a Zalăului, elevii au beneficiat de primul lor contact cu un mediu orientativ al producției industriale. Așa cum ne-au relatat mulți dintre ei, cu această ocazie s-au solidificat primele fire de legătură între elevii de azi și muncitorii de mine. Este, credem noi, cel mai important cistig al muncii desfășurate în această vară, ne-a spus tovarășul NICOLAE NEGREA, primul-secretar al Comitetului județean Sălaj al U.T.C.

L-am abordat în cadrul anchetei pe unul din comandanții de șantier al actualului „stagiului” de muncă voluntar-patriotică. La întrebarea noastră, tovarășul GHEORGHE ANGHEL, activist al Comitetului Județean Brașov al Uniunii Tineretului Communist, ne-a declarat:

— Poate să cineva ar fi tentat să acorde oarecare rol elemental peisager în hotărârea elevilor și studenților din județul nostru de a-și petrece o parte din vacanța mare în uniforma de brigadier. Ar însemna, luând în seamă o asemenea părere, să înținem cont de finuta exterioră a unei opțiuni pentru muncă vădită în tot ceea ce au făcut până acum tinerii prezenți pe șantierul de muncă voluntar-patriotică.

— Ne-am întâlnit la Băstuni și Breaza cu elevii dovedind o atitudine matură, declarată pentru muncă foarte serioasă, mobilizați de importanța obiectivelor la temelia cărora au ocazie să participe. La Fabrica „Mai” Bucov sau la Vălenii ne-am convins de capacitatea de adaptare la cerințele producției organizate în întreprindere. În zecile de ferme ale I.A.S., „Moșila Vulpilor” sau „Valea Călugărească”, tinerii au dovedit cu prisosință înțelegerea necesității de a munci. Cetele ceva mai de elevi din tabelele permanente, ca și zecile de mii de tineri dispersați pe obiective locale la lucrările agricole, cele mai urgente au dat un adevărat examen al răspunderii, al datoriei de a munci.

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

— Într-o discuție am avut de hotărât singur dacă vine sau nu. Necesarii de forță de muncă în fața de acum a construcției era mai redus decât eram noi. Când secretarii U.T.C. pe școală ne-a informat cu privire la deschiderea șantierului tineretului am venit în rândul nostru și am anunțat în clasă. Ne întrebăm și noi: cum să se vor oferi, aflând ce este de făcut acolo?

Anchetă realizată de N. UDROIU, GH. GHIDRIGAN și R. LAL

150 de ani de la nașterea lui

VASILE ALECSANDRI

„CU INIMA LIPITĂ DE ȚARA STRĂMOȘEASCĂ”

După un portret literar pe care îl rezervă în a sa Istorie a literaturii române, bardului de la Mircești, concluzia lui G. Călinescu este că: „Alecsandri este un scriitor viabil”. Nu numai viabil, dar și modelul pilulilor în literatura noastră al unui „rege al poeziei” în sensul caracterizării eminesciene și al recomandării pe care Elena Negri (sora lui Costache Negri și inspiratoarea Stelutei) i-o făcea poetului aflat la primele sale ofirmări literare: „Continuă cum ai început; cel mai frumos titlu de glorie la care trebuie să rimează un poet e acela de poet național și popular”. Este ceea ce Vasile Alecsandri a și fost cu prisosință pe parcursul unei jumătăți de secol de creație literară în mai toate genurile: poezie, teatru, memorii, navelistică, epistole, publicistică.

Vasile Alecsandri s-a născut la Băcău în vara anului 1821, ca fiu al medicului Vasile Alecsandri și al Elenei Cozoni. După o copilărie fericită și lipsită de griji, după studii universitare în țară și străinătate, viața lui Alecsandri se împletește cu evenimentele sociale și politice ale timpului său pe care le-a slujit consecvent și fără discrepațe, atât cu bogata sa inspirație literară cât și prin activitatea de militant social. Ambele au slujit același ideal național și social, între scrieri și faptă politică existând deplină concordanță.

Marile evenimente istorice ale secolului trecut — Revoluția de la 1848, Unirea, Războiul pentru independență — au găsit în Vasile Alecsandri nu numai pe rapsodul lor cel mai entuziasmat și mai reprezentativ, dar și pe militantul și patriotul cel mai convins și mai activ. Pentru înfăptuirea lor, și la luptă cu consecvență, și la serviciu cu devotament, și la faptă și cu viața și cu dragă și până în diplomația pe a dus mari servicii patriei pentru înfăptuirea, mai ales, a Unirii, cultivând în acest scop relații eficiente cu personalități politice occidentale printre care cu însuși Napoleon III. La timpul său, prin prestigiu, cultură și formecul personal, s-ar putea spune că Vasile Alecsandri a jucat rolul pe care Nicolae Titulescu l-a jucat în Istoria diplomației moderne a României. Aureola poetului fiind și

scris în repertoriul genului numeroase poezii patriotice între care Hora Unirii, ciclul de poezii (Penca Curculet, Oda ostașilor români, Serenitul) inspirate de războiul pentru independență.

Memoriile și literatura călduroasă a lui Alecsandri prezintă o imagine de mare însemnătate în literatura noastră, o poezie nouă a sentimentului național, o devotată model al genului. Sensibilitatea de artist și nuanța întodeauna ușor afectivă a Pastelurilor sale, cu o notă mai ales de bonomie vorbesc despre o viziune stenică, optimistă a vieții.

Natura românească, idila compresă și lauda muncii și a bucuriilor agreste însufleșesc cu memorabile imagini pastelurile alecsandriene.

„În grădini, în câmpuri, pe dealuri, prin poene și prin vie Ard movilel buvnițoase scotînd fumuri cenușii. Coii sburdă prin cașturi; turma sbiară la pășune. Micii sprinteni pe colnice fug grămoadă în repegiune Și o blondă copilă, lăcșind, line din furor Paște bobocai de aur lungim lîmpea izvoa.” (Dimineața)

Militând pentru progres și democrație, cu un ascuțit accent satiric la adresa moravurilor vremii, Alecsandri a recurs la arma scenei, pentru care a scris numeroase piese de teatru, în majoritatea lor comedii și vodeviluri (Piatra din casă, Iargu de la Sadagura, Coana Chirija, Iași în carnaval ș.a.). Este un teatru cu puternic caracter social, militant pe linie politică, etică și pedagogică, un moment istoric în literatura noastră dramatică și de succes încontestabil în Istoria „campaniilor” teatrului nostru național.

Creația teatrală a lui Alecsandri se maturizează cu dramaticitate pe care o acumulează este un bun numai al meu. (Dan Negrea)

Fără să generalizez, răspunsuri ca acestea am auzi de neamurate ori. Actul firesc al construirii perspectivelor de viață, își are, în accepția multor adolescenți, numai elemente subiective. Pentru mine însă, pentru mine înă prețios, devin om cult, civilizată, cu o meserie. Mi se va spune că așa este normal, este, într-adevăr, până la un anumit punct. Beneficiara a acestor auto-exigențe, a acestui proces întim de realizare a fiecăruia dintre noi este, în ultimă instanță, societatea. Pentru că nu sistem cultii, bine pregătiti, nu primim stăruitor meseriei aște, a valorii noastre ca oameni și ca profesioniști decît în raport direct și indisolubil cu societatea, ea ne recunoaște, ne accep-

— Dar e firesc să fie așa? — Cred că nu. Descoperirea utilității este un proces mai îndelung. Poate el începe în momentul în care îți alegi un drum, din mai multe posibile. Sigur că la început nu ne gândim decît la noi. Dar apoi sfera se extinde, pentru că dacă a fi licean nu înseamnă nimic, a avea o meserie înseamnă a deveni conștient de utilitatea ta socială. La 18 ani trebuie să ne punem problema utilității noastre. (Luminița Comsa)

— Nu. Sustin în continuare că mă voi gândi și voi deveni un om util abia în momentul cînd voi produce ceva. Pînă atunci,

— La Sighetul Marmatiei? am întrebat.

— De ce să mă duc toamna eu acolo? Eu vreau să fiu jurist. Acolo ce-aș putea face? Să judec un om care a furat două găini? Vreau să rămîn în București. (Iuliana Georgescu)

— Eu? Nu. Mă voi strădui să învăț citi mai bine ca media să determine repartizarea mea în Capitală. (Dan Negrea)

— De ce toamna, acolo? Și de ce toamna? (Alexandru Marin)

— Cine trebuie să meargă și acolo? întreb.

Adolescentii dau din umeri. Oricine, altii, dar nu eu. Pentru că ei sînt din București, pentru că ei se vor strădui să învețe foarte bine ca să nu ajungă la Sighetul Marmatiei și pentru că, în general, acolo nu prea este

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Sacrificiu este o noțiune perimată. Cred că nu apare decît în momente-limită. Altfel, ce-ar putea să însemne? (Dan Negrea)

— Nu. A te sacrifica înseamnă a lupta pentru tot ceea ce nu s-a făcut încă. A lupta pentru mai bine și nu numai pentru binele tău personal. Acesta nu e sacrificiu, ci egoism. (Luminița Comsa)

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

Opinia publică — înțelesă ca sumă de reprezentări și convingeri morale, politice, juridice pe care le împărtășește societatea în ansamblu sau grupuri sociale mari — este un fenomen social care, deși există în toate orinduirile sociale, dobîndește o deosebită însemnătate și valoare începînd cu orinduirea capitalistă. Capitalismul este prima orinduire care ajunge la recunoașterea existenței opiniei publice și a rolului său. Teoretic, întreaga populație ar trebui să aibă un cuvînt de spus în ce privește fenomenele importante din viața socială. Este cunoscut însă că această situație există, în capitalism, numai teoretic, numai formal: și între multe dovezi în acest sens este și faptul că puternicul curent al opiniei publice din capitalism, îndreptat împotriva curselor guvernelor statelor capitaliste n-a reușit încă să împiedice creșterea cheltuielilor militare, precum și venoșul proces al tinerilor n-a izbucnit decît în rare situații locale să pună capăt diminuării sumelor alocate învățămîntului sau culturii.

În socialism situația este totalmente alta: Socialismul este prima orinduire care nu numai că recunoaște rolul opiniei publice, dar își propune ca obiectiv asigurarea condițiilor pentru ca rolul și acțiunea opiniei publice să devină în condițiile socialismului, să fie cît mai mare și mai eficace. Și prima condiție a acestei eficacități, din ce în ce mai deplin realizată la noi, este existența unei democrații reale. Opinia publică în țara noastră se dezvoltă și acționează tot mai înalte a vieții sociale. În lucrarea recent apărută în Editura politică, prof. univ. dr. Dumitru I. Mazil propune să analizeze fenomenul opiniei publice în socialism, să releve locul și rolul care îi revine acesteia în complexul proces de formare a societății socialiste multilaterale dezvoltate în care scopul este deplin realizat prin un mod dialectic, evidentînd aută factorii care determină formarea ei, cît și modalitățile ei de acțiune.

În Editura politică a apărut: ȘTIINȚA CONDUCERII SOCIETĂȚII. Studii.

— Dar e firesc să fie așa? — Cred că nu. Descoperirea utilității este un proces mai îndelung. Poate el începe în momentul în care îți alegi un drum, din mai multe posibile. Sigur că la început nu ne gândim decît la noi. Dar apoi sfera se extinde, pentru că dacă a fi licean nu înseamnă nimic, a avea o meserie înseamnă a deveni conștient de utilitatea ta socială. La 18 ani trebuie să ne punem problema utilității noastre. (Luminița Comsa)

— Nu. Sustin în continuare că mă voi gândi și voi deveni un om util abia în momentul cînd voi produce ceva. Pînă atunci,

— La Sighetul Marmatiei? am întrebat.

— De ce să mă duc toamna eu acolo? Eu vreau să fiu jurist. Acolo ce-aș putea face? Să judec un om care a furat două găini? Vreau să rămîn în București. (Iuliana Georgescu)

— Eu? Nu. Mă voi strădui să învăț citi mai bine ca media să determine repartizarea mea în Capitală. (Dan Negrea)

— De ce toamna, acolo? Și de ce toamna? (Alexandru Marin)

— Cine trebuie să meargă și acolo? întreb.

Adolescentii dau din umeri. Oricine, altii, dar nu eu. Pentru că ei sînt din București, pentru că ei se vor strădui să învețe foarte bine ca să nu ajungă la Sighetul Marmatiei și pentru că, în general, acolo nu prea este

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

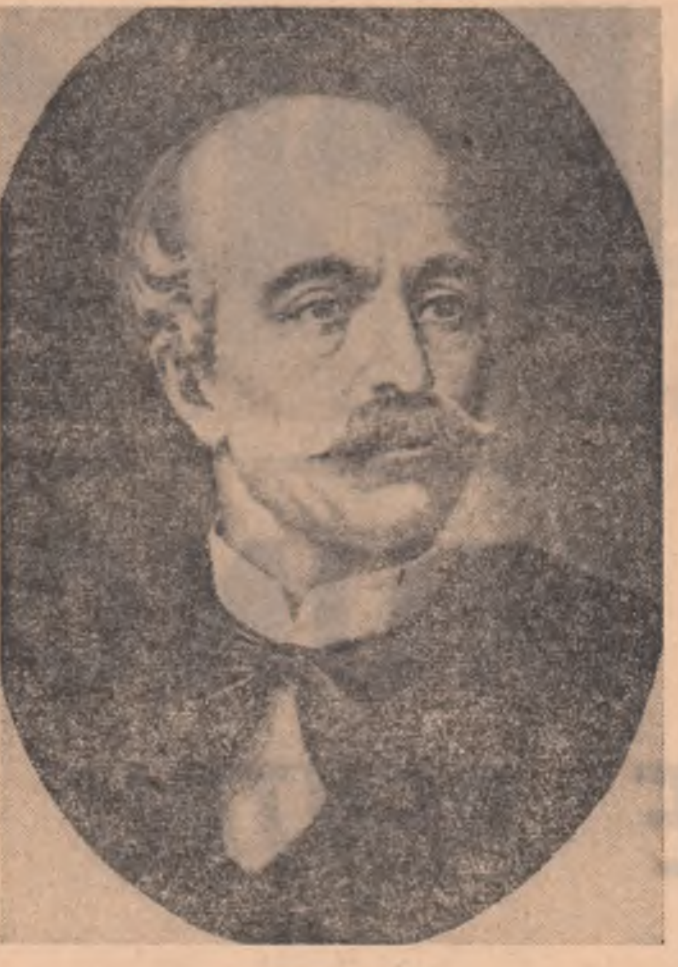
— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

Opinia publică — înțelesă ca sumă de reprezentări și convingeri morale, politice, juridice pe care le împărtășește societatea în ansamblu sau grupuri sociale mari — este un fenomen social care, deși există în toate orinduirile sociale, dobîndește o deosebită însemnătate și valoare începînd cu orinduirea capitalistă. Capitalismul este prima orinduire care ajunge la recunoașterea existenței opiniei publice și a rolului său. Teoretic, întreaga populație ar trebui să aibă un cuvînt de spus în ce privește fenomenele importante din viața socială. Este cunoscut însă că această situație există, în capitalism, numai teoretic, numai formal: și între multe dovezi în acest sens este și faptul că puternicul curent al opiniei publice din capitalism, îndreptat împotriva curselor guvernelor statelor capitaliste n-a reușit încă să împiedice creșterea cheltuielilor militare, precum și venoșul proces al tinerilor n-a izbucnit decît în rare situații locale să pună capăt diminuării sumelor alocate învățămîntului sau culturii.

În socialism situația este totalmente alta: Socialismul este prima orinduire care nu numai că recunoaște rolul opiniei publice, dar își propune ca obiectiv asigurarea condițiilor pentru ca rolul și acțiunea opiniei publice să devină în condițiile socialismului, să fie cît mai mare și mai eficace. Și prima condiție a acestei eficacități, din ce în ce mai deplin realizată la noi, este existența unei democrații reale. Opinia publică în țara noastră se dezvoltă și acționează tot mai înalte a vieții sociale. În lucrarea recent apărută în Editura politică, prof. univ. dr. Dumitru I. Mazil propune să analizeze fenomenul opiniei publice în socialism, să releve locul și rolul care îi revine acesteia în complexul proces de formare a societății socialiste multilaterale dezvoltate în care scopul este deplin realizat prin un mod dialectic, evidentînd aută factorii care determină formarea ei, cît și modalitățile ei de acțiune.

În Editura politică a apărut: ȘTIINȚA CONDUCERII SOCIETĂȚII. Studii.

— Dar e firesc să fie așa? — Cred că nu. Descoperirea utilității este un proces mai îndelung. Poate el începe în momentul în care îți alegi un drum, din mai multe posibile. Sigur că la început nu ne gândim decît la noi. Dar apoi sfera se extinde, pentru că dacă a fi licean nu înseamnă nimic, a avea o meserie înseamnă a deveni conștient de utilitatea ta socială. La 18 ani trebuie să ne punem problema utilității noastre. (Luminița Comsa)

— Nu. Sustin în continuare că mă voi gândi și voi deveni un om util abia în momentul cînd voi produce ceva. Pînă atunci,

— La Sighetul Marmatiei? am întrebat.

— De ce să mă duc toamna eu acolo? Eu vreau să fiu jurist. Acolo ce-aș putea face? Să judec un om care a furat două găini? Vreau să rămîn în București. (Iuliana Georgescu)

— Eu? Nu. Mă voi strădui să învăț citi mai bine ca media să determine repartizarea mea în Capitală. (Dan Negrea)

— De ce toamna, acolo? Și de ce toamna? (Alexandru Marin)

— Cine trebuie să meargă și acolo? întreb.

Adolescentii dau din umeri. Oricine, altii, dar nu eu. Pentru că ei sînt din București, pentru că ei se vor strădui să învețe foarte bine ca să nu ajungă la Sighetul Marmatiei și pentru că, în general, acolo nu prea este

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

„OPINIA PUBLICĂ ÎN MUNCĂ SOCIALISM”

de D. I. MAZILU

Opinia publică — înțelesă ca sumă de reprezentări și convingeri morale, politice, juridice pe care le împărtășește societatea în ansamblu sau grupuri sociale mari — este un fenomen social care, deși există în toate orinduirile sociale, dobîndește o deosebită însemnătate și valoare începînd cu orinduirea capitalistă. Capitalismul este prima orinduire care ajunge la recunoașterea existenței opiniei publice și a rolului său. Teoretic, întreaga populație ar trebui să aibă un cuvînt de spus în ce privește fenomenele importante din viața socială. Este cunoscut însă că această situație există, în capitalism, numai teoretic, numai formal: și între multe dovezi în acest sens este și faptul că puternicul curent al opiniei publice din capitalism, îndreptat împotriva curselor guvernelor statelor capitaliste n-a reușit încă să împiedice creșterea cheltuielilor militare, precum și venoșul proces al tinerilor n-a izbucnit decît în rare situații locale să pună capăt diminuării sumelor alocate învățămîntului sau culturii.

În socialism situația este totalmente alta: Socialismul este prima orinduire care nu numai că recunoaște rolul opiniei publice, dar își propune ca obiectiv asigurarea condițiilor pentru ca rolul și acțiunea opiniei publice să devină în condițiile socialismului, să fie cît mai mare și mai eficace. Și prima condiție a acestei eficacități, din ce în ce mai deplin realizată la noi, este existența unei democrații reale. Opinia publică în țara noastră se dezvoltă și acționează tot mai înalte a vieții sociale. În lucrarea recent apărută în Editura politică, prof. univ. dr. Dumitru I. Mazil propune să analizeze fenomenul opiniei publice în socialism, să releve locul și rolul care îi revine acesteia în complexul proces de formare a societății socialiste multilaterale dezvoltate în care scopul este deplin realizat prin un mod dialectic, evidentînd aută factorii care determină formarea ei, cît și modalitățile ei de acțiune.

În Editura politică a apărut: ȘTIINȚA CONDUCERII SOCIETĂȚII. Studii.

— Dar e firesc să fie așa? — Cred că nu. Descoperirea utilității este un proces mai îndelung. Poate el începe în momentul în care îți alegi un drum, din mai multe posibile. Sigur că la început nu ne gândim decît la noi. Dar apoi sfera se extinde, pentru că dacă a fi licean nu înseamnă nimic, a avea o meserie înseamnă a deveni conștient de utilitatea ta socială. La 18 ani trebuie să ne punem problema utilității noastre. (Luminița Comsa)

— Nu. Sustin în continuare că mă voi gândi și voi deveni un om util abia în momentul cînd voi produce ceva. Pînă atunci,

— La Sighetul Marmatiei? am întrebat.

— De ce să mă duc toamna eu acolo? Eu vreau să fiu jurist. Acolo ce-aș putea face? Să judec un om care a furat două găini? Vreau să rămîn în București. (Iuliana Georgescu)

— Eu? Nu. Mă voi strădui să învăț citi mai bine ca media să determine repartizarea mea în Capitală. (Dan Negrea)

— De ce toamna, acolo? Și de ce toamna? (Alexandru Marin)

— Cine trebuie să meargă și acolo? întreb.

Adolescentii dau din umeri. Oricine, altii, dar nu eu. Pentru că ei sînt din București, pentru că ei se vor strădui să învețe foarte bine ca să nu ajungă la Sighetul Marmatiei și pentru că, în general, acolo nu prea este

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marmatiei sau altundeva, să determin cine stie ce schimbări, să-i fac pe oameni să gîndească altfel, să trăiască altfel. (Alexandru Marin)

— Nu tu singur. Eu, și tu, și el. Altfel nu se poate. Acceptînd criteriul vostru, cel mai slab pregătiti din fiecare promoție de specialiști vor pleca mereu, vor fi obligați să plece în locurile cele mai dificile, cele mai vitregite, acolo unde, dimpotrivă, se cer calități deosebite, ca să te lupți pentru ceva, ca realitate. Și apoi, oriunde ai munci, trebuie să dovedești de

— Dar cu ce să luptăm? Nu cred că voi putea eu, dacă mă duc la Sighetul Marm

IN EXCLUSIVITATE PENTRU SCINTEIA TINERETULUI

Laureați ai Premiului Nobel răspund la întrebarea:

Anchetă internațională de CAROL ROMAN

EMILIO SEGRE

Omul de știință s-a născut la Tivoli (Roma), la 1 februarie 1905. Scoala a urmat-o la Tivoli și Roma. În anul 1922 a intrat la Universitatea din Roma ca student la politehnică. În anul 1927 s-a transferat la secția de fizică, iar în anul următor și-a luat doctoratul sub conducerea profesorului Fermi.

Profesorul Segre și-a desfășurat munca în special în domeniul fizicii atomice și al fizicii nucleare. În primul domeniu, el a lucrat în spectroscopia atomică, aducând o contribuție însemnată la spectroscopia tranzițiilor interzise în spectrele moleculare; toată activitatea sa a desfășurată-o din 1936 în direcția spectroscopiei atomice. În anul 1934 a început să desfășoare cercetări în domeniul neutronilor. El a participat la descoperirea neutronilor lenti. Mai târziu a început să-l intereseze radiochimia; în anul 1937 a descoperit, împreună

cu profesorul Perrier, primul element, tehnetic; împreună cu Corson și Mackenzie, el a descoperit elementul Astatine și împreună cu Kennedy, Seaborg și Wahl, Plutonium-239 și proprietățile sale de fisie. Alte cercetări de-a-lungul vieții nucleare au cuprins multe subiecte ca: fisie spontană izomerică, și în ultima vreme, fizica energiei înalte. În această direcție, el colabora cu studenții săi au adus o contribuție la studiul interacțiunii dintre nucleu asupra fenomenelor legăturii de polarizare. În 1955, împreună cu Chamberlain, Wiegand și Ypsilantis, a descoperit anti-protonul. Studiul particular elementare este acum principalul său subiect de cercetare.

Profesorul Segre a predat în diferite rânduri la Universitatea din Rio de Janeiro, din Columbia, din New York și la Universitatea din Illinois. El este membru al Academiei Naționale de Știință a Statelor Unite, al Academiei de Științe din Heidelberg, al Academiei Naționale de Științe din Italia, al Societății Filozofice din Philadelphia și al altor societăți. A primit medalia Hoffman a Societății Chimice Germane și Medalia Cannizzaro a Academiei Italiene de Științe. El este profesor de onoare al Universității San Marcos din Peru și este doctor honoris causa al Universității din Palermo (Italia) și al altor instituții americane. Impreună cu Owen Chamberlain, a primit Premiul Nobel în fizică în anul 1959, pentru descoperirea anti-protonului.

GELU D. — Baia Mare :

„Scrisoarea aceasta o scrie un tânăr care a împlinit ieri 17 ani și care e elev. V-a scris pentru că nu am cu cine să discut această chestiune și pentru că știu că pe dumneavoastră vă interesează întințirea pe care trece și o poezie. Imi place mult să citesc literatură din țara mea și să mă fac inginer chimist, dar asta nu înseamnă că cele de mai sus sînt o poezie imaginată de mine. Să vă spun despre ce e vorba. Chiar a doua zi după ce am luat vacanță, m-am dus în vizită la mătușa mea, într-o comună rechină de oraș, unde imi petrec de obicei vacanțele, aici prin satul lor trece un râu unde pescuiesc cu unchiul și cu rădău meu care e student la Cluj. Peste câteva zile a sosit și rădău meu de la Cluj, însoțit de un coleg care e bun prieten cu el și care venise să petreacă împreună o săptămână de vacanță. Chiar din prima zi i-am zis discutând că vor face excursii pe munte și i-am rugat să mă ia și pe mine. La început mătușa nu a vrut să mă lase zicînd că trebuie să cer voie părinților mei, dar pînă la urmă am convins-o să mă lase. Ea m-a lăsat, dar m-a pus în vedere rădău meu. Viorel, să aibă grijă de mine, deși nu mai sînt un copil și știu să-mi port și singur de grijă. Am făcut toate pregătirile, și a doua zi am luat fiecare câte un rucsac în spate și am plecat pentru o săptămână în drum. Mai sînti am mers cu trenul 4 ore. Am coborât într-o stație mică, am pornit pe jos pe un drum de țară. Chiar după primele câteva sute de metri, a început o ploaie torențială și rădău meu a început să-mi facă reproșuri de ce am mers cu ea, că tu ai fi greută și să mă îmbolnăvesc și că el o să aibă scandal cu părinții și cu mătușa, imi cerea să mă întorc înapoi acasă. Noroc că a intervenit în favoarea mea colegul lui de la Cluj, care era de părere că, deși sînt cam fricat, trebuie să mă călesc. Am mers pînă spre seară, ne-am odihnit pe o pojară, apoi am mai mers încă două ore și ne-am culcat în baraca unui cetățean care venise cu cîtele pe munte. Am stat de corbă pînă tîrziu cu omul acesta care ne-a povestit multe lucruri interesante, despre lupta pe cîmp și pe moarte pe care a dus-o cu un urs care venise să-i mănînce cîtele. Ca să alunge fiara, omul povestea că a aruncat pe ea niște gaz și apoi a aruncat un somonog aprins și ursul a luat-o la goană cu blana în flăcări. Dimineața am început urcarea cel greu dar totul era apă de frumos în jur încă nu te mai sătura să privești și să respiri, toată ființa mea era încântată și mîndră de frumusețile acestor locuri ale acestei țări. Imi spuneam că în toate vacanțele cititoare nu voi face altceva decît voi călători fără de la un capăt la altul. La un moment dat, ne-am întîlnit cu o cămăruță care transporta bușteni. Cămăruța alunecase într-o hîrtăpă și timp de o oră i-am ajutat pe oameni să o scoată la drum. Ei ne-au mulțumit și ne-au dat un coșuleț din coajă de copac plin cu aine. După-amiază am trecut pe lângă o stîncă, am avut și un incident hațiv, în sensul că erau 8 ciini și-au repezit la noi, să ne sfîșie, noi am lăsat bagajele jos și ne-am urcat în cîte un copac pînă au venit ciobanii și s-au liniștit. Ciobanii s-au purtat și ei frumos cu noi, am mîncat caș, le-am dat cîteva ziere pe care le aveam la noi (aveam și ei un tranzistor) apoi am plecat. Seara trebuia să ajungem la o cabană forestieră, dar probabil că am greșit drumul, căci cabana nu am văzut-o. Atunci ne-am instalat într-o potăniță, am aprins focul, am mîncat și am decis să facem popas în locul respectiv. Era cam răcoare, dar ne simțeam bine, eu cel puțin pentru că eram cam frumoză călătore din viața mea. Am adormit fără să știu, încălzit de flăcările domoale ale focului, erăm neconștient. Cu aia mai grozavă a fost senzația cu care m-am trezit pe la miezul nopții în strigătele de durere ale prietenului rădău meu. Tremura cumplită de spaimă, nu știu ce s-a întîmplat. Viorel a încercat să mă liniștească: „Nu nimic, il doare stomacul”. La lumina focului îl vedeam pe Sile (apa îl cheamă) zicîndu-mi de durere, și înțindu-mi cu mina pe burtă. Ce e de făcut?, l-am întrebat pe Viorel, trebuie să-l aruncăm de apendicid. Probabil din cauza efortului”. Timpul trecea și durerea bolnavului nu se oprea. Într-un timp începuse să plouă, o ploaie mîrșită și deasă. Ne-am dezbăcat de hîmțurile noastre și le-am pus pe bolnă și l-am întors. Începusem să tremur groznic. Simțeam că trebuie făcut ceva, nu puteam să stau cu mințile încrinate în fața unui om care suferea și era în pericol. I-am spus lui Viorel să se ducă pînă la stîncă și să ceară ajutor pentru a-l putea transporta pe bolnav în primul sat. „Nu mă duc, mi-a răspuns el, nu-ți trîd să umbli noaptea singur prin pădure”. Atunci l-am cerat totuși să plece eu. „Nu se poate, mi-a răspuns el, cu asprime. Te rătăcești sau te îmbolnăvești

și eu răspund de tine, nu creau să am scandal acasă”. În acele clipe simteam că-mi vîrte capul de întrebări și de rușine. Mi se părea inadmisibil că doi oameni tineri, în toată puterea, să stea pasivi lîngă un om care se află în pericol de moarte, gestul nostru era împotriva oricărei legi a omeniei. În schimb, rădău meu era foarte calm, fuma. „Dacă e în pericol, nu trebuie să ne punem și noi în pericol. O să-ți recinț singur”. Ploaia nu a încetat pînă dimineața. Pe la ora 9, Sile s-a simțit mai bine. S-a ridicat și, încet, încet, am ajuns pînă la stîncă. Ciobanii l-au legat strîns cu un brîu peste abdomen, l-au urcat pe un cal și au mers cu noi pînă la tren. De aici am ajuns acasă. Totul s-a terminat, cum se zice, cu bine. A doua zi, Sile a plecat. Cînd ne-am luat la vedere de la el, mi-am plecat privirea, mi-era rușine să mă uit în ochii lui. Mi-era rușine pentru mine, pentru rădău meu, pentru că el ascultase, desigur, ceea ce discutăsem noi atunci, cînd cioba lui era în pericol. Surprindea mai a tot și mai mare, cînd mătușa mea m-a dat masă țiruză dreptate rădău meu, spunînd că e bine că n-am făcut pe „cîștii”, că nu ne-am pus noi mîncăstare în pericol. Mi-am dat seama atunci că e de adică egoismul unui om, cînt de mult în el la propria lor ființă și în de pușta preț pun pe viața altora. Se poate crede că sînt la o cîrmă romantică, la o vîrstă cînd sînt influențat de cele cîte creau să fac pe curajului și pe apăsătorul dreptății, dar cînd aușur că apa noi fi toată cîșta, niciodată nu voi putea să fiu un lăș și egoist.

Scrisoarea mea e prea lungă. Dacă creși să o publicați puteți să mai scurtați ce considerați necesar. Aș crea să știu ce părere aveți dumneavoastră și cititorii despre această întîmplare”.

A. L. TANASE, Brăila. Nu descuraja. Du-te la un medic bun, încearcă, luptă-te. Eventual, vin-o la București pentru un consult, vom încerca să te ajutam.

GETA C. — București: Fiind în concediu, nu putem sta de vorbă, dar vă sfătuesc să renunțați la pesimismul bolnăvicios pe care vi-l cultivați, după cîte înțeleg de mai multă vreme, renunțați la spăime și emoții. Dacă o să învîțați temeinic, nimeni nu vă poate împiedica să luați cu bine examenul. Succes!

ALEXANDRU MAXIMILIAN — București: Scepticism, stare morbidă și confuzie, vaiete, totul la 21 de ani din punct de vedere neînțelegerii cu o fată. Este exagerat că să nu zic stupid.

LEONTINA BOZDOG: telefonistă — str. Academiei 7 București: „Rîndurile mele se referă la cazul K.L.K. din Sibiu care mînușă lumea prin intermediul rubricii dvs. că dorăște să ia în căsătorie o fată fără vedere, făcînd astfel (lăsa el să se înflea) un gest plin de umanitate. Mi-a părut bine că dvs., după ce ați existat puțin, acînd, probabil, în vedere neobișnuitul ideii sale, înclinați acum să credeți că au avut deplăcută cîștitorii care l-au ironizat. De fapt nu ironie merită K.L.K., ci sarcasm și dispreț. În primul rînd pentru că recurge la un gen de „mică publicitate” meschină care îi dezvaluie două trăsături ale caracterului: comoditatea și lășitatea. De ce te ostenești să cauți în oamenii din jurul tău pe tovarășii de viață, cînd poți face o comandă și poți alege apoi, pe îndelete, ceea ce îți convine? De ce să ai curajul de a cuceri — la propriu și la figurat — o fată, cînd poți avea lășitatea de a cere să și se ofere

CURIERUL NOSTRU DE SIMBATA De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

Prin 1953, cînd eram aproape adolescent, lucram ca reporter la ziarul „Tîrziu” din Valea Jiului, împreună cu alți doi colegi ziaristi, Petre Dragu și Mihai Caranfil. Mina mea preferată, la care mergeam să mă documentez în fiecare săptămîină, era cea din Uricani, o mină abia atunci deschisă, unde condițiile de lucru erau deosebit de grele. Aveam acolo un bun prieten, un tînr șef de echipă, Costică Pădureanu, venit în Valea Jiului încă de pe timpul secolului în 1946. Costică era un uriaș cu suflet de copil. În timpul lui de halterofili se ascundeau ficiunile și o delicatete feciolenice, răpundea doar atunci cînd era întrebat și purta tot timpul pe față un zîmbet de om bun și duios. Mă îmbrățișam cu el pentru că, deși nu avea decît 5 clase primare, era un cititor pasionat de literatură, ba chiar adunase în cîteva caiete cîtecîte populare de prin locurile natale și „amintiri” scrise de el. Căuțindu-l într-o zi la baracă, mi s-a spus că e internat în spital, la Lupeni. M-am dus după el acolo, și l-am

întrebat ce are. „Nimic, mi-a răspuns el, mă doare spatele. Oți fi răcit”. Abia peste câteva luni am rălat, întîmplător, care fusese adevărul. Într-una din zile în timp ce deschideam o nouă galerie, sîmpid direct în stîncă, s-a prăbușit o mare cantitate de piatră. Ortacii au fugit repede din fața pericolului, în afară de unul, un băiat frav, cam surd, care nu auzise zgornitul suvoielui de piatră care se prăbușea. În aceeași clipă, Costică s-a aruncat asupra celui aflat în pericol și l-a acoperit cu trupul lui, ca să-l ocrotească, după care l-a tirat afară. Era vorba, desigur, de un gest de superbă umanitate, în care acest om își riscase viața fără să stea o clipă pe gînduri. L-am întrebat cînd am aflat întîmplarea: „De ce nu mi-ai spus adevărul?” „Mi-a fost rușine”, mi-a răspuns el. „De ce t-ai fost rușine?” „De aia, că mă dai la ziar”.

Tilcul vorbelor lui era adînc. Gîndește-te la el. În orice caz, egoismul și lășitatea sînt măsura cea mai tristă a omului mic. E bine că nu vrei să fii așa... trage mai ușor concluzii. Pînă atunci... Deocamdată nu vă trimis adresare. Voi trece, în următoarele 30 de zile, pe la redacție ca să-mi ridic scrisorile. Tot atunci o să vă dau și explicațiile de care aveți nevoie.” Transmis cititorilor întereșai că voi sta de vorbă cu K.L.K. atunci cînd va veni la redacție și că le voi comunica apoi concluziile la care am ajuns.

A CREDE ÎN VALOAREA INTRINSECĂ A VIRTUȚILOR OMENEȘTI

de EMILIO SEGRE

Vă răspund la anoheta dumneavoastră internațională din trei motive: pentru că am copii, pentru că o bună parte din viața trăiesc printre oameni tineri, pentru că nu-mi este indiferent viitorul lor...

Fiind om de știință, obișnuît să lucrez mai degrabă cu cifre și simboluri matematice decît cu cuvintele, mă voi referi șpric, pe cît imi permite timpul, la cîteva aspecte ale problemei ridicate.

Socotesc că trebuie să sădăm la tinerii dorința de a realiza cît mai mult în viață pe bază de merit, de strădanie, de efort. Această idee trebuie să fie cultivată în conștiințe, încă din primii ani de adolescență, epocă fundamentală pentru evoluția și devenirea oricărui om. Adolescența însoțite printr-o mare măsură de instabilitate comportamentală, cînd o chemare înspre bine sau înspre rău va putea fi auzită și urmată la fel de bine — totuși depinzînd, în ultimă instanță, de scara valorilor care îi este acrită de educatori, medii și societate.

Sînt ani de o maximă valoare pentru întregul drum în viață, cînd în lumea adolescenței și a educatorilor are loc un fenomen de acest gen: faimoși în clasă ori în consiliul școlar nu sînt decît elevii cei mai merituoși, ca și elevii cei mai lenesi ori dezonorați. De cele mai multe ori elementele de mijlocul celor două ipostaze sînt trecute mai ușor cu vederea.

Acesta este un aspect care ar trebui să dea de gîndit educatorilor.

Un elev din clasa a opta a auzit de numele unui coleg dintr-o clasă mai mare doar după ce acesta a făcut un lucru bun sau rău. În mîntea sa insuficient de pregătiti ori de adaptată la erorile umane își poate face loc gîndul: totul este să faci ceva ieșit din comun pentru a deveni renumit, indiferent de sensul în tabelă valorilor umane. Aici — socotesc eu — este o „bubă” a educației. Cred că ar trebui insistat în toate prilejurile școlare, familiale, ori sociale asupra valorii intrinsecă a actelor ieșite din comun pe care filmele, televiziunea, ori cărțile le premăresc fără a ține seama de acest fond uman. În cariera mea am întîlnit adolescenți, studenți și primii mei ai colegiului care, cu sinceritate și dezinvoltură, mi se confesau că ar dori să aibă „curajul” lui Al. Capone etc. etc. Este un exemplu care include o eroare fundamentală datorată educației făcute fără un etalon valoric care să fie favorabil speciei umane, supraviețuirii ei.

Imi amintesc de anul 1922 cînd am intrat la Universitatea din Roma, ca student la politehnică. Erau vremuri foarte frămîntate, cînd tinerii puteau să-și aleagă diferite drumuri în știință, ca și în viață. Am avut șansa de a mă antura cu un grup de studenți pasionați de știință, care și-au făcut un ideal din a cerea și experimenta

și care, drept urmare, a fost remarcat de eminentul profesor Fermi. De altfel, în 1928 m-am transferat la secția de fizică unde mă-am luat doctoratul sub conducerea științifică a lui Strassman savant. Peste ani, cu începere din 1934 am desfășurat activitatea mea în domeniul fizicii nucleare, în colaborare cu profesorul Fermi în domeniul cercetării neutronilor.

Cîndva, stînd de vorbă cu celebrul om de știință, acesta mi-a destăinuit că m-a remarcat încă din anii studenției datorită faptului că aveam un simț aparte în decelatul binelui de rău, al cunoștințelor utile de cele ocolitoare. Într-o vreme carieră științifică, viața mea familială, solidă și echilibrată, succesele mele au depins de faptul că în ani adolescenței am primit o educație bazată pe o scară de valori umane, reală, al cărui prim percept indica, potrivit unei cugetări a lui Leibnitz: „facem mai bună specia omenească atunci cînd îi facem pe tinerii mei buni, iubitori de cinste, adevărați, muncă”.

Aceste adevăruri mi le-am putut confirma în anii petrecuți la catedră — la Universitatea din Roma, la Universitatea din Rio de Janeiro, la Universitatea din New York, la Universitatea din California, unde și astăzi continui să fiu profesor de fizică. Atunci cînd izbutești ca o dată cu cunoștințele științifice să inoculezi la ascultătorii tineri din aula crezul în valoarea intrinsecă a virtuților omenești, răsplata va veni din urmă, cu siguranță. Cei mai buni colaboratori ai mei dintre oamenii tineri și-au dovedit capacitățile creatoare ca urmare a însușirii de către aceștia a unei gîndiri științifice bazate pe crezul umanitar al necesității de perfecționare a tot ceea ce întreprinde omul, în folosul semenilor săi, desfășurate sub imperativul unei înalte moralități. Întotdeauna mi-a plăcut să am de-a face și să colaborez cu tinerii care atunci cînd se apleacă asupra unor cercetări teoretice ori experimentale urmăreau nu să „impuste” faima, publicitatea, ci rezultatul intrinsec, științific. Spectacolul forțat n-are ce căuta în lumea științei — o lume riguroasă, sobră, bazată pe devotament și ardere permanentă.

Iar dacă cineva merită de la societate autentificarea, atunci acest lucru se va întîmpla în mod necesar. Pentru că, istoria umanității nu cunoaște cazuri în care oameni de mare valoare să nu fi fost recunoscuți pentru aportul lor la tezaurul științific ori cultural; în schimb, aceeași istorie umană memorează oameni care au fost celebrați fără să fi însemnat nimic pentru semenii lor... Evident, cu toții preferăm prima alternativă: dacă vrei să fii celebru, merită prin actele tale aprecierea socială care vine, încet, dar sigur.

UMOR • UMOR • UMOR • UMOR

LA MANIERE DE... TEATRUL ABISAL-SINTETIC

Personajele (într-o ordine care poate fi interzată): 1) EL (un individ minat de incertitudini); 2) EA (o femeie cu experiență); 3) ALTUL (un domn cinic, cu barbă și fîșină de zgardă un căfel de rasă, gest care într-un fel îl umanizează); 4) ALTA (o brunetă sentimental-patetică); 5) SURDO-MUTUL (personaj ciudat). Actul I-IV (spectacol non-stop) EL — Care-o fi acum ora exactă la Tananariv? EA — Lasă detaliile, lucrurile trebuie pricite în mare... ALTUL — Ehe! Draga mea, dubiile fac suflatul mai frumos! Uite eu... ALTA — Adevărată oră exactă e ora sentimentelor înălțătoare... Eu percep timpul alectiv și mă aflu, o spun cu mîndrie, cu cîteva minute înainte de ora sublimului. Mă așteaptă ora sublimului. EA — După cîte am înțeles vrei să te muți din blocul nostru? EL — Dar știm noi ce-i acela sublimul? ALTUL — Chiar așa? Adevăratele sentimente sînt cele retroactive. O să vă dau un exemplu edificator: ieri am sosit. Mi-am adus aminte cum am copiat la un extemporal la matematică în clasa a cincea elementară... EA — Am senzația că sîntem prea generoși, prea ne cheltuim ideile și sentimentele. Mi-am risipit naivitatea pînă la 21 de ani și regret, dacă așa putea să mă fiu acum naiv... Măcar de două ori pe săptămîină... Ce zic de două ori, măcar o dată sau două nu, cel puțin să pot mîna naivitatea... SURDO-MUTUL — (strănută și toși se uită la el)... EL — O fi un strănut autentic, ori unul semnificativ? SURDO-MUTUL (mai strănută o dată și țese din scenă)... I. ALEXANDRU

Caricaturi de M. OPROIU

de pesimismul

Președintele S. U. A., Richard Nixon, va vizita R. P. Chineză

PEKIN 16 (Agerpres). — Agenția China Nouă transmite următorul comunicat: Premierul Ciu En-lai și dr. Henri Kissinger, consilierul președintelui Nixon pentru problemele securității naționale, au avut convorbiri la Pekin între 9 și 11 iulie 1971.

Declarația președintelui Nixon

WASHINGTON 16 (Agerpres). — Într-o declarație televizată, făcută în studiourile din Burbank (California) ale companiei N.B.C., președintele Nixon a relevat că, după cum a subliniat cu mai multe prilejuri în ultimii trei ani, pacea stabilă și durabilă fără participarea Republicii Populare Chineză și a poporului său de 750 milioane de oameni...

Declarația lui U Thant

NATIUNILE UNITE 16 (Agerpres). Referindu-se la vizita în Republica Populară Chineză a președintelui S.U.A., secretarul general al O.N.U., U. Thant, a dat publicității o declarație în care a relevat că „acest eveniment este de bun augur nu numai pentru relațiile dintre cele două țări, ci și pentru soarta viitoare a Organizației Națiunilor Unite”.

Precizările subsecretarului de stat la M.A.E. al Greciei

Într-o conferință de presă pentru ziaristi străini, subsecretarul de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Greciei, Xanthopoulos-Palamas, întrebând în legătură cu informațiile primite o apropiată întîlnire a primului ministru grec, Giorgihs Papadopoulos, cu premierul turc, Nihat Erim, a răspuns că „orice este posibil”, dar pînă în prezent nu există în această chestiune fapte care să poată fi comentate.

Palamas și-a manifestat apoi satisfacția față de evoluția situației din Balcani. Referindu-se la vizita sa în Bulgaria, Palamas a declarat foarte mulțumit de primirea cordială făcută la Sofia și de rezultatele convorbirilor avute în capitala bulgară.

Răspunzînd unei întrebări referitoare la securitatea europeană, Xanthopoulos-Palamas a spus că Grecia are o atitudine favorabilă convocării unei conferințe în această problemă.

Probleme ale tineretului polonez

O declarație a tovarășului Ștefan Olszowski

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — Ștefan Olszowski, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., a făcut agenției poloneze „Robotka” o declarație în care a arătat: „După cum se știe, în urma planurilor a 7-a și a 8-a ale C.C. al P.M.U.P., problemele tineretului au căpătat o însemnătate deosebită. În actualul cincinal, peste 3.500.000 de polonezi vor atinge vârsta cînd vor fi apți de muncă. Această cifră dovedește însemnătatea problemei. La Plenara a 8-a a C.C. al P.M.U.P., partidul a trasat programul de dezvoltare a Poloniei socialiste, program care deschide în fața tineretului noi orizonturi și care va satisface cerințele și năzuințele sale multilaterale. O plenară a C.C. al P.M.U.P. va fi consacrată problemelor tineretului. După ce a relevat că, în pofida tuturor dificultăților, Polonia este chemată să ocupe, în zburătorii statorice și al tuturor tinerilor care înaltă dezvoltare, locul cîntecului și al producției moderne, Olszowski a spus: „Această problemă este condiționată de standardul, calitatea și volumul producției poloneze, de caracterul activ al gândirii noastre a inventatorilor, de organizarea desăvîrșită și de o înaltă productivitate a muncii fizice și intelectuale, de etichete, nivelul politic și ideologic și de aspectul moral al cetățenilor. Îndatorirea fiecărui tînar este de a găsi la aceste probleme și a trage concluziile necesare”.

„Paralel cu aceste probleme, a spus el, este necesar să fie rezolvate și sarcinile imediate, cum sînt îmbunătățirea condițiilor de locuit ale populației. Trebuie, de asemenea, create aproximativ 1.800.000 noi locuri de muncă pentru tineri și tineret. În economia națională poloneză va intra în curînd cel mai mare val al tineretului din ultimii ani. Un exemplu al atitudinii juste și care merită cea mai mare laudă, al atitudinii tineretului față de nevoile țării, a spus Ștefan Olszowski, îl constituie hotărîrea tineretului polonez de a lua sub patronajul său construcția de locuințe”.

Revendicări în învățămîntul latino-american

În localitatea Melgara din Columbia au luat sfîrșit lucrările celui de-al X-lea Congres al Confederației profesorilor din America Latină. Delegații din 10 țări latino-americane au dezbătut timp de cinci zile, probleme legate de o mai bună organizare și realizare a procesului de educație. Congresul a adoptat o rezoluție în care, printre altele, se arată că o schimbare esențială a sistemului de învățămînt în țările latino-americane poate fi realizată numai în condițiile existenței unei societăți noi, progresiste, bazate pe proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, independenței din punct de vedere economic, și care să asigure triumful unei democrații autentice. Rezoluția cere guvernurilor țărilor lor să mărească alocațiile destinate procesului de învățămînt, creșterea nivelului științific, pregătirii de cadre naționale și lichidării totale a analfabetismului.

In sprijinul Conferinței securității europene

După cum s-a anunțat, la Wasmomede, în apropiere de Rostock, în R.D.G., a luat sfîrșit întîlnirea parlamentară și a altor reprezentanți ai opiniei publice din țările baltice și din nordul Europei, la care au participat reprezentanți din U.R.S.S., R.D. Germană, Danemarca, Finlanda, Polonia, Suedia, Norvegia și Islanda.

Parlamentarii și alte personalități ale vieții publice din țările baltice și nord-europene se arată într-ună din rezoluțiile adoptate, constată că a sosit timpul pentru înțelegerea unei conferințe general-europene în problema securității. Ei consideră necesar să fie începută, fără întîrzieri, pregătirea practică a conferinței, conform propunerii guvernului finlandez și a altor guverne. În rezoluție sînt salutate propunerile făcute în ultimii timp cu privire la dezarmare și lichidarea bazelor militare străine, înainte de toate în centrul Europei, precum și eforturile spre interzicerea și distrugerea tuturor armelor nucleare.

Infaptuirea securității europene, precum și interesele statelor riverane Mării Baltice și ale popoarelor acestora, se arată în altă rezoluție, relevă că normalizarea relațiilor între toate statele europene. Aceasta include recunoașterea deplină din punct de vedere al dreptului internațional a R.D. Germane, precum și stabilirea de relații diplomatice normale cu R.D.G. și cu R.F.G.

ORIENTUL APROPIAT

Activitate diplomatică privind incidentele din Iordania

O delegație palestiniană, alcătuită din Abou Iyyad, membru al Comandamentului organizației „Al Fatah” și Hayel Abdel Hamid, reprezentant al aceluiași organizații la Cairo, a sosit în localitatea Marsa Matruh, pentru a participa la convorbirile ce au loc între președintele R.A.U., președintele Consiliului Comandamentului Revoluției din Libia, vicepreședintele Siriei și un membru al Consiliului Co-

mandamentului Revoluției sudaneze.

În cursul reuniunii, președintele ziarului „AL AHRAM” de la Cairo, a prezentat un raport asupra evoluției situației din Iordania, unde se înregistrează noi lupte între forțele guvernamentale și unități ale rezistenței palestiniene.

O delegație militară siriană a sosit la Amman, anunțînd surse oficiale din capitala iordaniană. Se precizează că această vizită are loc după o convorbire telefonică dintre generalul Mustafa Tlass, șeful de stat major al armatei siriene, și Wasfi Tall, primul ministru al Iordaniei, în legătură cu noile incidente dintre forțele guvernamentale iordaniene și unități ale rezistenței palestiniene.

Siria a interzis forțelor palestiniene să lanseze atacuri împotriva Iordaniei de pe teritoriul său, anunță agenția Reuters, menționînd surse ale misiunii palestiniene de rezistență.

Șomajul în Statele Unite

CREȘTEREA NUMĂRULUI INGINERILOR ȘOMERI

PESIMISMUL LUI CONALLY

Numărul inginerilor americani care, din cauza șomajului, nu-și pot utiliza cunoștințele devine din ce în ce mai impresionant. Amenințată de creșterea șomajului în rândurile lor, inginerii și oamenii de știință americani au creat un comitet pentru răspundere socială, menit să le apere interesele grav afectate.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În același timp, din Washington se anunță că ministrul de finanțe al S.U.A., John B. Connally, a declarat

cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomajului ar fi urmat să se reducă de la 6,2 la 5,6 la suta pînă la jumătatea acestui an, Connally a arătat că „previziunile au fost absolut nerealizate”.

În cadrul unei conferințe de presă consacrate situației economice și financiare a Statelor Unite, că nu este deloc „optimist” în legătură cu perspectivele de reducere a șomajului în cursul acestui an. Referindu-se la pronosticurile potrivit cărora rata șomaj